

รายงานการประชุมโครงการอบรมการเสริมสร้างและพัฒนาทางด้านจริยธรรมและการมีวินัย
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

ณ ห้องประชุม สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองเลย

ผู้มาประชุม

๑. นายสถาพร บัวระพา	สาธารณสุขอำเภอเมืองเลย	สสอ.เมืองเลย
๒. นางธนิดา เนืองเฉลิม	ผอ.รพ.สต.น้ำภู	รพ.สต.น้ำภู
๓. นางภัศรา ศรีมั่งกร	ผอ.รพ.สต.เจริญสุข	รพ.สต.เจริญสุข
๔. นางพรพิไล จันทนา	ผอ.รพ.สต.โป่งป่าติ้ว	รพ.สต.โป่งป่าติ้ว
๕. นางสนิทธา สุวรรณ	ผอ.รพ.สต.ปากหมาก	รพ.สต.ปากหมาก
๖. นางจิรนนท์ เลขตะระโก	ผอ.รพ.สต.เพชรเจริญ	รพ.สต.เพชรเจริญ
๗. นายสุรพล ฉิมมะลี	ผอ.รพ.สต.หนองผำ	รพ.สต.หนองผำ
๘. นางพิมพ์ธิดา บุญวงศ์	ผอ.รพ.สต.ก้างปลา	รพ.สต.ก้างปลา
๑๐. นายเมื่อดชัย ประสงค์	ผอ.รพ.สต.ห้วยกระทิง	รพ.สต.ห้วยกระทิง
๑๑. นางสาวยุวดี โกมาสถิต	ผอ.รพ.สต.นาแวม	รพ.สต.นาแวม
๑๒. นายจตุพจน์ ชัชวาลย์	ผอ.รพ.สต.กกตู๋	รพ.สต.กกตู๋
๑๓. นางอุไรพร ชมพู่คำ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	สสอ.เมืองเลย
๑๔. นายณรงค์ พรหมศรีจันทร์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	สสอ.เมืองเลย
๑๕. นายอาคเนย์ สร้อยคำ	นักวิชาการสาธารณสุข	สสอ.เมืองเลย
๑๖. นางสาวณภภัส สอนสุภาพ	นักวิชาการเงินและบัญชี	สสอ.เมืองเลย
๑๗. นางสาวกุลธิดา นาผม	เจ้าพนักงานธุรการ	สสอ.เมืองเลย
๑๘. นางทัศนาศา โภทศ	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	สสอ.เมืองเลย

ผู้เข้าร่วมประชุม

ไม่มี

ผู้ไม่มาประชุม

ไม่มี

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่อง ประธานแจ้งให้ทราบ

๑. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองเลยมีแผนปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรมของชมรมจริยธรรมของหน่วยงาน ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองเลย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อส่งเสริมบุคลากรทุกระดับมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมและเสริมสร้างวินัยในการปฏิบัติงาน และนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความมีวินัย สุจริต จิตอาสา มาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน พัฒนาให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองเลย เป็นหน่วยงานที่ ปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม ปลอดภัยจากการทุจริต มีการร่วมกันรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้และร่วม

สร้างธรรมเนียมปฏิบัติที่ดีโดยมุ่งหวังให้เจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองเลย เกิดการตระหนักและร่วมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ดีในองค์กร

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่อง รับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว

มติที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่อง สืบเนื่องจากการประชุม

มติที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่อง เพื่อทราบ และถือปฏิบัติ

๔.๑ นายสถาพร บัวระพา

๑ การปฏิบัติงานในองค์กรต่างๆ ควรจะต้องคุณธรรมและจริยธรรม การทำดี กว่าจะได้ผลตอบแทนต้องใช้เวลา การทำดีในโลกปัจจุบัน ผลที่ต้องการมักเป็นไปคนละด้าน บางคนที่ดีเพื่อความดี แต่มีไม่น้อยทำดีเพื่อเอาเด่นเอาดั่งเอา ผลเป็นโลกธรรม การทำดีให้ปรากฏผล โดยที่คนไม่ปรากฏตัว เป็นการปิดทองหลังพระ เป็นการทำดี เมื่อใดดียังไม่ปรากฏผล แต่คนปรากฏตัว ความดีจะวิงหนี เหลือเพียงความเด่นดัง ความดีให้ผล สุขใจ แต่เด่นดังจะมีภัยจากการอิจฉา

ชาวพุทธทุกคน ได้รับคำสอนทางพระพุทธศาสนามาตั้งแต่เด็กว่า “หว่านพืชเช่นใด ย่อมได้รับผล เช่นนั้น ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” คำสอนนี้ หลายคนบอกว่าจริงแท้แน่นอน เพราะได้พิสูจน์ด้วยตนเองแล้วแต่ก็มีคนจำนวนไม่น้อย ที่เดียว ยังสงสัยว่า เป็นจริงอย่างที่พระพุทธองค์ตรัสไว้หรือไม่ และมีไม่น้อยที่ปฏิเสธไปเลย เพราะทำดีอย่างไร ก็ยังไม่ได้ รับผลดีตอบ เมื่อมองดูหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่ว่า “ละชั่ว ทำดี ทำใจให้ผ่องใส” แล้วจะเห็นว่า การทำดีให้ปรากฏ จะอยู่ตรงกลางระหว่างการละชั่วและการทำใจให้ผ่องใส แปลว่า เราจะลงมือทำดีอย่างเดียว โดยไม่ละชั่วไม่ได้ เมื่อละชั่วแล้ว ต้องทำดีด้วย และเมื่อทำดีแล้ว ต้องดูว่าใจเราผ่องใสหรือยัง ถ้ายังขุ่นมัวไม่สบายใจ เมื่อคิดถึงดีที่ทำไว้แล้วยังไม่ภาคภูมิใจ ก็ถือว่าดีแท้ยังไม่ปรากฏผล แปลว่า ก่อนจะลงมือทำดี ต้องละชั่วให้ได้ก่อน

การทำความดีทำมาๆที่เดียวไม่ได้ ทำความดีเหมือนเรียนหนังสือ ต้องเรียนทีละนิด เรียนทุกวัน เหมือนเด็กๆ ต้องเรียนทุกวัน เราไม่อาจให้ลูกเรียนหนังสือวันเดียวจบ ปริญญาตรีภายในใจ ทำดีมากๆ เพียงครั้งเดียว อาจสำคัญก็ได้ เหมือนคอมพิวเตอร์ทำงานมากอาจแฮ้งเองง่ายๆ ดีจึงต้องสะสมเหมือนสะสมความรู้ ดีซื้อขายด้วยเงินทองไม่ได้ต้องสะสมเอง เหมือนความรู้ต้องเรียน ไม่มีขาย แต่ที่เราซื้อได้คือซื้อโอกาสให้ลูกเรียน หรืออาจซื้อ ขยายปริญญาบัตรให้เป็นเกียรติแก่ชีวิตก็มีบ้างการทำดี เหมือนการเพาะเมล็ดพันธุ์ การเป็นคนดี ต้องอบรมบ่มเพาะปลูกฝังที่ จริต นิสัยใจคอ กิริยามารยาท ซาติตระกูล ถ้าดีไม่ถูกปลูกฝังตั้งแต่ยังแบเบาะ ชั่วก็จะเข้า มาแทนที่ ดีแทบกึ่งเป็นดีปลอม ดีแท้ต้องเพาะเมล็ดพันธุ์

ดังนั้น บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนทุกตำแหน่งจึงมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ มีความเป็นกลางทางการเมือง อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๔ ประการ ของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ดังนี้

๑. การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

๒. การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ

๓. การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

๔. การยื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
๕. การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
๖. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
๗. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
๘. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๙. การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

มติที่ประชุม รับทราบและถือปฏิบัติ

จริยธรรมข้าราชการพลเรือน

๑. ข้าราชการต้องยึดมั่นในจริยธรรมและยื่นหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นธรรม โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้ (๑) ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างตรงไปตรงมา และไม่กระทำการเลียงประมวลจริยธรรมนี้ ในกรณีที่มีข้อสงสัยหรือมีผู้ทักท้วงว่าการกระทำใดของข้าราชการอาจขัดประมวลจริยธรรม ข้าราชการต้องไม่กระทำการดังกล่าว หรือหากกำลังกระทำการดังกล่าว ต้องหยุดกระทำการ และส่งเรื่องให้คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่คณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดประมวลจริยธรรม ข้าราชการจะกระทำการนั้นไม่ได้ (๒) เมื่อรู้หรือพบเห็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ ข้าราชการมีหน้าที่ต้องรายงานการฝ่าฝืนดังกล่าวพร้อมพยานหลักฐาน (หากมี) ต่อหัวหน้าส่วนราชการและหรือคณะกรรมการจริยธรรมโดยพลันในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้ฝ่าฝืนจริยธรรมต้องรายงานต่อปลัดกระทรวง หรือผู้บังคับบัญชาเหนือชั้นขึ้นไปของหัวหน้าส่วนราชการนั้นแล้วแต่กรณี และหรือคณะกรรมการจริยธรรม (๓) ต้องรายงานการดำรงตำแหน่งทั้งที่ได้รับค่าตอบแทนและไม่ได้รับค่าตอบแทนในนิติบุคคล ซึ่งมีใช้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นของรัฐและกิจการที่รัฐ ถือหุ้นใหญ่ ต่อหัวหน้าส่วนราชการและคณะกรรมการจริยธรรม ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งนั้น ๆ อาจขัดแย้งกับการปฏิบัติหน้าที่ หรืออาจทำให้การปฏิบัติหน้าที่เสียหาย (๔) ในกรณีที่ข้าราชการเข้าร่วมประชุมและพบว่ามีกรกระทำซึ่งมีลักษณะตาม (๒) ของข้อนี้ หรือมีการเสนอเรื่อง ซึ่งมีลักษณะตาม (๒) ของข้อนี้ผ่านข้าราชการ ข้าราชการมีหน้าที่ต้องคัดค้านการกระทำดังกล่าว และบันทึกการคัดค้านของตนไว้ในรายงานการประชุมหรือในเรื่องนั้น แล้วแต่กรณี

๒. ข้าราชการต้องมีจิตสำนึกที่ดีและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เสียสละ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้ (๑) อุทิศตนให้กับการปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และเต็มกำลังความสามารถที่มีอยู่ ในกรณีที่ต้องไปปฏิบัติงานอื่นของรัฐด้วย จะต้องไม่ทำให้งานในหน้าที่เสียหาย (๒) ละเว้นจากการกระทำทั้งปวงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่ของตน หรือของข้าราชการอื่น ไม่ก้าวร้าวหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอื่นโดยมิชอบ (๓) ใช้ดุลพินิจและตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ ความสามารถ เยี่ยงที่ปฏิบัติ ในวิชาชีพ ตรงไปตรงมา ปราศจากอคติส่วนตัว ตามข้อมูลพยานหลักฐานและความเหมาะสมของแต่ละกรณี (๔) เมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ ต้องรีบแก้ไขให้ถูกต้อง และแจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการทราบโดยพลัน (๕) ไม่ขัดขวางการตรวจสอบของหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมายหรือประชาชนต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมายหรือประชาชนในการตรวจสอบโดยให้ข้อมูลที่เป็นจริงและครบถ้วน เมื่อได้รับคำร้องขอในการตรวจสอบ (๖) ไม่สั่งราชการด้วยวาจาในเรื่องที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ในกรณีที่สั่ง ราชการด้วยวาจาในเรื่องดังกล่าว ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาบันทึกเรื่องเป็นลายลักษณ์อักษรตามคำสั่งเพื่อให้ผู้สั่งพิจารณาสั่งการต่อไป

๓. ข้าราชการต้องมีจิตสำนึกที่ดีและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เสียสละ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ (๑) อุทิศตนให้กับการปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเต็มกำลังความสามารถที่มีอยู่ ในกรณีที่ต้องไปปฏิบัติงานอื่นของรัฐด้วย จะต้องไม่ทำให้งานในหน้าที่เสียหาย (๒) ละเว้นจากการ

กระทำทั้งปวงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่ของตน หรือของข้าราชการอื่น ไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซง การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอื่นโดยมิชอบ (๓) ใช้ดุลพินิจและตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ ความสามารถ เยี่ยงที่ปฏิบัติ ในวิชาชีพ ตรงไปตรงมา ปราศจากอคติส่วนตัว ตามข้อมูลพยานหลักฐานและความเหมาะสม ของแต่ละ กรณี (๔) เมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ ต้องรีบแก้ไขให้ถูกต้อง และแจ้งให้ หัวหน้าส่วนราชการทราบ โดยพลัน (๕) ไม่ขัดขวางการตรวจสอบของหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมายหรือประชาชนต้องให้ความ ร่วมมือกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมายหรือประชาชนในการตรวจสอบโดยให้ข้อมูลที่เป็นจริงและ ครบถ้วน เมื่อได้รับคำร้องขอในการตรวจสอบ (๖) ไม่สั่งราชการด้วยวาจาในเรื่องที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ราชการ ในกรณีคำสั่ง ราชการด้วยวาจาในเรื่องดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาบันทึกเรื่องเป็นลายลักษณ์อักษรตามคำสั่ง เพื่อให้ผู้สั่งพิจารณาสั่งการต่อไป

๔. ข้าราชการต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ เหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้ (๑) ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะ เป็นญาติพี่น้อง พรรคพวกเพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคล นั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่นเพราะชอบหรือชัง (๒) ไม่ใช่เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของทางราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบ ด้วยกฎหมาย (๓) ไม่กระทำการใด หรือดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติการใดในฐานะส่วนตัว ซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลง หรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่ในกรณีมีความเคลือบแคลงหรือสงสัย ให้ ข้าราชการผู้นั้นยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อนแล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการ และคณะกรรมการ จริยธรรมพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วจึงปฏิบัติตามนั้น (๔) ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ รับผิดชอบในหน่วยงานโดยตรงหรือหน้าที่อื่น ในราชการรัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการ ต้องยึดถือประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ของทางราชการ หรือประโยชน์ ส่วนรวมกับประโยชน์ส่วนตัวหรือส่วนกลุ่ม อันจำเป็นต้องวินิจฉัยหรือชี้ขาด ต้องยึดประโยชน์ของทางราชการและ ประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

๕. ข้าราชการต้องละเว้นจากการแสวงประโยชน์ที่มีชอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ และไม่กระทำการอันเป็นการ ขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม โดยอย่างน้อยวางตน ดังนี้ (๑) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับ หรือ ยอมให้ผู้อื่นเรียก รับ หรือยอมจะรับสิ่งของขวัญแทนตนหรือญาติของตน ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติ หน้าที่ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยา หรือเป็น การให้ตามประเพณีหรือให้แก่บุคคลทั่วไป (๒) ไม่ใช่ตำแหน่ง หรือกระทำการที่เป็นคุณ หรือเป็นโทษแก่บุคคลใด เพราะ มือคิด (๓) ไม่เสนอ หรืออนุมัติโครงการ การดำเนินการ หรือการทำนิติกรรมหรือสัญญา ซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่นจะได้ ประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือประมวลจริยธรรมนี้

๖. ข้าราชการต้องเคารพและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายอย่างตรงไปตรงมาโดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้ (๑) ไม่ละเมิดรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีที่ชอบด้วยกฎหมายในกรณีมีข้อสงสัย หรือมี ข้อทักท้วงว่าการกระทำไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีที่ชอบด้วยกฎหมาย ข้าราชการต้องแจ้งให้หัวหน้าส่วนราชการและคณะกรรมการจริยธรรมพิจารณา และจะดำเนินการต่อไปได้ต่อเมื่อได้ข้อ ยุติจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่แล้ว (๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือการดำเนินการใดที่ตนมีส่วน เกี่ยวข้องไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ต้องทักท้วงเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ (๓) ในกรณีที่เห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องทำเรื่องเสนอให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณา และส่งเรื่องให้สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีดำเนินการให้ได้ข้อยุติทางกฎหมายต่อไป (๔) ไม่เลียงกฎหมาย ใช้หรือแนะนำให้ใช้ช่องว่างของกฎหมายที่

อยู่ในความรับผิดชอบของตนเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น และต้องเร่งแก้ไขช่องว่างดังกล่าวโดยเร็ว (๕) ไม่ยอมให้บุคคลอื่นอาศัยชื่อตนเองถือครองทรัพย์สิน สิทธิ หรือประโยชน์อื่นใดแทน บุคคลอื่นอันเป็นการเล็งกฎหมาย หรือใช้ชื่อบุคคลอื่นถือครองสิ่งดังกล่าวแทนตนเพื่อปกปิดทรัพย์สิน (๖) เมื่อทราบว่ามี การละเมิด หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายใน ส่วนราชการของตน หัวหน้าส่วนราชการต้องดำเนินการที่จำเป็น เพื่อให้เกิดการเคารพกฎหมายขึ้นโดยเร็ว (๗) เมื่อได้ รับคำร้อง หรือคำแนะนำจากผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือหน่วยงานอื่นว่ากฎหมาย หรือข้อบังคับ ที่อยู่ในความ รับผิดชอบของส่วนราชการของตน สร้างภาระเกินสมควรแก่ประชาชน หรือสร้างความไม่เป็นธรรมให้เกิดขึ้น ต้อง ดำเนินการทบทวนกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ

๗. ข้าราชการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เป็นกลางทางการเมือง (๑) ให้บริการแก่ประชาชนโดยมี ทัศนคติที่ดีและไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ปฏิบัติหน้าที่ให้ลุล่วง โดยไม่หลีกเลี่ยง ละเอียด หรือละเว้นการใช้อำนาจ เกินกว่าที่มีอยู่ตามกฎหมาย (๒) ปฏิบัติหน้าที่ หรือดำเนินการอื่น โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิเสรีภาพ ของบุคคล ไม่กระทำการให้กระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลหรือก่อภาระหรือหน้าที่ให้บุคคลโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย (๓) ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยมีทัศนคติที่ดี ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติต่อบุคคลผู้มา ติดต่อโดยไม่เป็นธรรมในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของ บุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา อบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อ รัฐธรรมนูญ เว้นแต่จะดำเนินการตามมาตรการที่รัฐกำหนดขึ้น เพื่อขจัดอุปสรรค หรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิ และเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเป็นการเลือกปฏิบัติที่มีเหตุผล เป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป (๔) ละ เว้นการให้สัมภาษณ์ การอภิปราย การแสดงปาฐกถา การบรรยาย หรือการวิพากษ์วิจารณ์กระทบต่อความเป็นกลาง ทางการเมือง เว้นแต่เป็นการแสดงความเห็นทางวิชาการตามหลักวิชา (๕) ไม่เอื้อประโยชน์เป็นพิเศษให้แก่ญาติพี่น้อง พรหมพวก เพื่อนฝูงหรือผู้มีบุญคุณและต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมไม่เห็นแก่หน้าผู้ใด (๖) ไม่ลอกหรือนำ ผลงานของผู้อื่นมาใช้เป็นของตนเองโดยมิได้ระบุแหล่งที่มา

๘. ข้าราชการต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการอย่างเคร่งครัดและรวดเร็ว ไม่ถ่วง เวลาให้เนิ่นช้าและใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้มาจากการดำเนินงานเพื่อการในหน้าที่และให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่าง ครบถ้วน ถูกต้อง ทันการณ์ และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง (๑) ไม่ใช่ข้อมูลที่ได้มาจากการดำเนินงานไปเพื่อการอื่น อันไม่ใช่ การปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ตนเองหรือบุคคลอื่น (๒) ซ้ำแจ้ง แสดงเหตุผลที่แท้จริงอย่าง ครบถ้วนในกรณีที่กระทบการอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพบุคคลอื่น ไม่อนุญาต หรือไม่อนุมัติตามคำขอของบุคคล หรือเมื่อบุคคลร้องขอตามกฎหมายเว้นแต่การอันคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธี ปฏิบัติราชการทางปกครองได้กำหนดยกเว้นไว้ ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการภายในสิบห้าวันทำการ นับแต่กระทำการ ดังกล่าวหรือได้รับการร้องขอ

๙. ข้าราชการต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษาคุณภาพและมาตรฐานแห่งวิชาชีพโดยเคร่งครัด โดยอย่างน้อย ต้องวางตน ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติงานโดยมุ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานให้เกิดผลดีที่สุจริตเต็มกำลังความสามารถ
- (๒) ใช้งบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิและประโยชน์ที่ทางราชการจัดให้ ด้วยความประหยัดคุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย
- (๓) ใช้ความรู้ความสามารถ ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ ตามคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพโดย

เคร่งครัด

๑๐. ข้าราชการต้องยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยอย่าง น้อยต้องวางตน ดังนี้ (๑) ไม่แสดงการต่อต้านการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

หรือสนับสนุนให้นำการปกครองในระบอบอื่นที่ไม่มีระบอบประชาธิปไตยมาใช้ในประเทศไทย (๒) จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และไม่ละเมิดองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี และพระรัชทายาทไม่ว่าทางกาย หรือทางวาจา

๑๑. ข้าราชการต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงตน รักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของราชการโดยรวม โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้ (๑) ไม่ละเมิดหลักสำคัญทางศีลธรรม ศาสนา และประเพณี ในกรณีที่มีข้อขัดแย้งระหว่างประมวลจริยธรรมนี้กับหลักสำคัญทางศีลธรรม ศาสนา หรือประเพณี ข้าราชการต้องเสนอเรื่องให้คณะกรรมการจริยธรรมพิจารณาวินิจฉัย (๒) หัวหน้าส่วนราชการและผู้บังคับบัญชาในส่วนราชการทุกระดับชั้นต้องปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยความเที่ยงธรรม โดยไม่เห็นแก่ความสัมพันธ์หรือบุญคุณส่วนตัว และควบคุมให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมโดยเคร่งครัด (๓) หัวหน้าส่วนราชการและผู้บังคับบัญชาในส่วนราชการทุกระดับชั้นต้องสนับสนุนส่งเสริมและยกย่องผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่มีความซื่อสัตย์ มีผลงานดีเด่น มีความรู้ความสามารถและขยันขันแข็ง ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง และยึดมั่นในระบบคุณธรรม (๔) ไม่กระทำการใดอันอาจนำความเสื่อมเสียและไม่ไว้วางใจให้เกิดแก่ส่วนราชการหรือราชการโดยรวม

มติที่ประชุม รับทราบและถือปฏิบัติ

๔.๒ นางสาวณภาพัช สอนสุภาพ

๑) คุณธรรมและจริยธรรมเป็นเรื่องของความควรไม่ควร – การวินิจฉัยความควรไม่ควรขึ้นกับบริบท สังคม หรือสภาวะการณ์ที่แตกต่างกันไป เป็นเรื่องของความคิดเห็นและเป็นนามธรรม จึงก่อให้เกิดความแตกต่างกันในการวินิจฉัยและตีความ ซึ่งอาจไม่เห็นตรงกันอย่างเป็นเอกฉันท์ในทุกกรณีแต่อย่างไรก็ตามคุณธรรมและจริยธรรมต้องอาศัยความเห็นของคนส่วนใหญ่ ประกอบกับแนวทางตีความที่เคยเกิดขึ้นในอดีตหรือตัวอย่างอื่นในลักษณะเดียวกัน โดยพิจารณาถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในแต่ละสถานการณ์ด้วย

๒) คุณธรรมและจริยธรรมเป็นเรื่องของสำนึกส่วนบุคคล-คุณธรรมและจริยธรรมมิใช่กฎเกณฑ์ลายลักษณ์อักษรที่ใช้เป็นมาตรฐานตีความเพียงอย่างเดียวคนแต่ละคนควรรู้ว่าควรทำอะไร ไม่ควรทำอะไร และจำเป็นต้องควบคุมพฤติกรรมนิสัยของตนเอง ซึ่งโดยจิตสำนึกแล้วบุคคลต้องรู้ดีรู้ชั่วด้วยตนเองและควบคุมบังคับใจตนเองมิให้ล่วงละเมิดจริยธรรม เพราะหากละเมิดแล้วก็ไม่สมควรอยู่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกต่อไป หรือกรณีองค์กรเอกชนก็เช่นเดียวกัน

๓) คุณธรรมและจริยธรรมเป็นแนวทางปฏิบัติ- การปฏิบัติตามแนวทางคุณธรรมและจริยธรรม ผู้ปฏิบัติต้องประยุกต์หลักการให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์และใช้ดุลยพินิจตัดสินใจหรือดำเนินการให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนหรือผู้รับบริการตลอดจนหน่วยงานและประเทศชาติว่ามีการละเมิดจริยธรรมหรือไม่เพียงใด

๔) คุณธรรมและจริยธรรมเป็นเรื่องของเอกบุคคล-โดยแต่ละบุคคลในบทบาทฐานะและตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ เลือกใช้ปฏิบัติเป็นการตัดสินใจส่วนตัว เป็นจิตสำนึกส่วนตัว และเมื่อยึดถือปฏิบัติแล้ว ย่อมไม่พึงหวังผลตอบแทนอื่นใด นอกจากความภาคภูมิใจส่วนตัวซึ่งผู้อื่นอาจล่วงรู้หรือไม่ล่วงรู้ก็ได้ทั้งนี้เพราะจริยธรรมเป็นกรอบหรือแนวทางซึ่งผู้มีตำแหน่งหรือหน้าที่การงานในองค์กรภาครัฐพึงสำนึกยกย่องทำความ

ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือน กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๐ ๒๑๙

วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
เข้าใจ และยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด แต่อาจไม่มีบทลงโทษกรณีละเมิดจริยธรรมเหมือนการกระทำผิดกฎหมายตามลักษณะความผิดที่บัญญัติไว้ยกเว้นมีกฎหมายกำหนดบทลงโทษสำหรับความผิดบางอย่างของการละเมิดจริยธรรมเอาไว้

๕) คุณธรรมเป็นเครื่องทำให้เกิดจริยธรรม ผู้ปฏิบัติงานที่ดีต้องมีหลักธรรมยึดเหนี่ยวจิตใจและมี

พฤติกรรมกรปฏิบัติอยู่ในกรอบและเป็นแบบอย่างที่ดีจริยธรรมต้องมาจากจิตใจ แนวคิดมีอยู่ว่าในโลกนี้ไม่มีอะไรสำคัญเท่ามนุษย์ ในมนุษย์ไม่มีอะไรสำคัญเท่า “จิตใจ” จิตใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในพฤติกรรมของมนุษย์และจริยธรรมคือพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกในทางที่ถูกต้อง ที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับ

จะเห็นได้ว่า แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและจริยธรรมนั้นมีหลากหลาย ดังจะยกเป็นตัวอย่างเพิ่มเติมบางตัวอย่างต่อไปนี้

๑) แนวคิดเรื่องพหุศีลธรรม – แนวคิดนี้ถือว่ามีหลักการทางศีลธรรมและค่านิยมทางศีลธรรมมากมายซึ่งมนุษย์ใช้ในการตัดสินใจของตนเองและผู้อื่น หลักการดังกล่าวถูกใช้เพื่อตัดสินความถูกต้องหรือผิดไม่เหมือนกัน พฤติกรรมอย่างหนึ่งในสังคมหนึ่งอาจเป็นเรื่องถูกต้องแต่อาจเป็นสิ่งตรงกันข้ามในอีกสังคมหนึ่ง หรือแม้แต่ในสังคมเดียวกันอาจมีการวินิจฉัยพฤติกรรมของคน ๆ หนึ่งแตกต่างกันไปจากอีกคนหนึ่งก็ได้ทั้ง ๆ ที่เป็นพฤติกรรมแบบเดียวกัน แนวคิดนี้จึงไม่ยอมรับการหยิบยกจริยธรรมในสังคมอื่นมาตัดสินความถูกต้องทางจริยธรรมของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสังคมที่แตกต่างกันออกไป

๒) แนวคิดเรื่องอรรถประโยชน์–เป็นแนวคิดของกลุ่มอรรถประโยชน์นิยม (Utilitarianism) ตามแนวทางของจอห์น สจวต มิลล์ซึ่งอธิบายไว้ว่าทางเลือกในการดำเนินการที่ดีที่สุดหรือดีกว่าอย่างอื่นในเชิงศีลธรรม คือ ทางเลือกที่นำไปสู่อรรถประโยชน์สูงสุด นั่นคือความสุขและความพึงพอใจสำหรับมนุษย์ ดังนั้นหลักการพื้นฐานของจริยธรรมที่มนุษย์พึงยึดถือปฏิบัติคือการกระทำอะไรก็ตามที่นำไปสู่ความสุขและความพึงพอใจสำหรับมนุษย์จำนวนมากที่สุด

๓) แนวคิดว่าด้วยเจตนารมณ์แห่งการกระทำ – อิมมานูเอล คานท์นักปรัชญาชาวเยอรมัน เห็นว่าการกระทำที่จะมีคุณค่าทางศีลธรรมได้นั้นต้องเป็นการกระทำที่เกิดจากเจตนาที่ถูกต้องหรือเจตนารมณ์ที่ดีคานท์จึงเห็นว่าจริยธรรมนั้นต้องเกิดจากเจตนามิใช่พิจารณาจากผลที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพราะเจตนาที่ดีย่อมส่งผลที่ดีอยู่แล้ว เว้นเสียแต่จะมีปัจจัยอุปสรรคอื่นมาขัดขวาง๑. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองเลยได้จัดทำ คู่มือผลประโยชน์ทับซ้อน สสอ. เมือง ให้กับ รพ.สต.ทุกแห่ง โดยส่งเข้ากล่องรับส่งหนังสือ ให้รพ.สต.ทุกแห่ง ปรีณเก็บไว้ที่หน่วยงานและให้ปฏิบัติเป็นแนวทาง มีข้อสังเกตการณ์ปฏิบัติงานที่อาจก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน ดังนี้ คือ

๑. การจัดซื้อ/จัดจ้าง/จ้างเหมา เจ้าของร้านเป็นญาติหรือคนใกล้ชิดเจ้าหน้าที่ หัวหน้าเจ้าหรือผู้บริหารองค์กร

๒. การจัดซื้อ/จัดจ้าง/จ้างเหมา ที่มีราคาสูงกว่าราคากลางหรือราคาท้องตลาด

๓. การใช้เวลาราชการในการจำหน่ายสินค้าหรืออาชีพเสริม

๔. การใช้เวลาราชการเพื่อทำประโยชน์ส่วนตัวอื่น

๕. การนำสิ่งของของหน่วยงานไปใช้ประโยชน์อื่น

มูลเหตุจูงใจที่ทำให้มีการกระทำผิดหรือละเมิดจริยธรรม

สาเหตุสำคัญของการประพฤติมิชอบในวงราชการ มาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติมิชอบนั้น สืบเนื่องมาจาก จริยธรรม หรืออาจเรียกว่าจิตใจ จิตสำนึก จิตวิญญาณ และอุดมการณ์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเพราะจริยธรรมมีส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนโดยรวม สอดคล้องกับ พระพรหมวชิรญาณ (๒๕๔๕) ได้บรรยายอธิบายว่า ทุกคนทราบดีว่าศีล นั้น คือ มาตรการ กฎเกณฑ์ระเบียบ และข้อบังคับของชีวิต เพื่อวิถีชีวิตที่ดีงามและสันติสุข แต่เพราะเราลืม และมีได้ให้ความสำคัญต่อ ศีล เท่าที่ควร สังคมปัจจุบันจึงละทิ้งกฎเกณฑ์ของชีวิตไปหมดสิ้น ประวิณ ณ นคร (๒๕๓๑) กล่าวว่ามิเหตุบางประการที่ทำให้ข้าราชการและพนักงานของรัฐกระทำผิดวินัย เช่น ความไม่รู้ระเบียบแบบแผน, อิทธิพลบีบบังคับ, ความจำเป็นชักนำ, ความกดดันทางอารมณ์ เป็นต้น ดังนั้น ข้าราชการจึง

ต้องรักษาวินัย อันหมายถึง การระวัง การเอาใจใส่ไม่ละเลย เช่นเดียวกับที่เราพูดว่า “รักษาศีล” ซึ่งหมายถึงการเอาใจใส่ไม่ละเลยศีล นั่นเอง

กระทำผิดวินัย หรือผิดศีล มีมูลเหตุมาจาก ๒ ปัจจัย คือ

๑. ปัจจัยภายใน ได้แก่๑) โลก โกรธ หลง ๒) ทุกข์ โศก โรค ภัย ๓) ขาดวินัยในตนเอง ๔) ความจำเป็นชักนำ ๕) ความกดดันทางอารมณ์๖) มีค่านิยมที่ผิด และ ๗) ความสับสนและความไม่เข้าใจในหลักศีลธรรม (- ความไม่สมดุลระหว่างศีลกับธรรม, - เอาคำสอนในระดับโลกุตระไปใช้ในระดับโลกียะ)

๒. ปัจจัยภายนอกได้แก่๑)อบายมุข๒) โอกาสเปิดช่องล่อใจ ๓) เห็นตัวอย่างที่ไม่ดี๔)ความไม่สมดุลระหว่างคนกับงาน ๕) อิทธิพลบีบบังคับ และ ๖) ขาดมาตรการควบคุมและตรวจสอบ

แนวทางการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อแก้ไขปัญหาการกระทำผิดต่าง ๆ ของบุคลากรในองค์กรที่มีพฤติกรรมที่ขาดคุณธรรมและจริยธรรมนั้นจำเป็นต้องใช้มาตรการหลายรูปแบบผสมผสานกัน ทั้งมาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางศีลธรรม และมาตรการทางการบริหาร ซึ่งผู้เขียนจะได้นำเสนอในลักษณะที่เป็นมาตรการทางศีลธรรม และมาตรการทางการบริหารตามกรอบคุณธรรมและจริยธรรมหลักของผู้มีอำนาจหน้าที่ในองค์กรที่พึงปฏิบัติ

มติที่ประชุม รับทราบและถือปฏิบัติ

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเพื่อพิจารณา

.....
.....
.....

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ

.....
.....
.....

ปิดประชุม เวลา ๑๒.๐๐ น.

ลงชื่อ

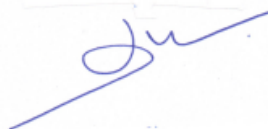

ผู้สรุปรายงานการประชุม

(นางสาวณภาพัช สอนสุภาพ)

นักวิชาการเงินและบัญชี

ลงชื่อ

ผู้รับรองรายงานประชุม

(นายสถาพร บัวระพา)

สาธารณสุขอำเภอเมืองเลย